

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Karly Cháberové ve věci

žalobce

P. B.

bytem ...,

zastoupeného Mgr. Radkem Kocourkem, advokátem,
sídlem Havlíčkova 11, Praha 1

proti

žalovanému

České vysoké učení technické v Praze, IČO: 68407700

sídlem Jugoslávských partyzánů 3, Praha 6

zastoupenému JUDr. Markem Bánským, advokátem

sídlem Elišky Krásnohorské 2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2021, č. j. CVUT00000376/2021,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2021, č. j. CVUT00000376/2021, se ruší.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

- II. Žalovanému se nařizuje do patnácti dnů od právní moci rozsudku poskytnout žalobci následující informace:
- a) kopii smlouvy o poskytování odborných a konzultačních služeb uzavřené dne 20. 6. 2018 mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o.
  - b) informace k fakturám uhrazeným společností Roucek Partners s.r.o. v období od 1. září 2017 do 20. června 2019 ve struktuře:
    - číslo faktury
    - datum úhrady
    - částka bez DPH
    - popis předmětu plnění
    - odkaz na číslo smlouvy/objednávky.
- III. Ve zbytku se návrh žalobce na nařízení poskytnutí informace zamítá.
- IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Radka Kocourka.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci a obsah správního spisu

1. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým byla částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalobce se žádostí o informace ze dne 23. 6. 2019 vůči žalovanému domáhal poskytnutí informací k celkem 12 smlouvám, resp. objednávkám, uzavřeným mezi žalovaným a společností R&R associates s.r.o. (dříve Roucek Partners s.r.o.), které identifikoval v tabulce prostřednictvím 1. textového označení smlouvy/objednávky, 2. data jejich uzavření, 3. data publikování v registru smluv, 3. hodnoty smlouvy v Kč bez DPH a 4. čísla smlouvy / č.j.
4. V návaznosti na uvedenou specifikaci žalobce v žádosti žádal o poskytnutí následujících informací:

1) Informace ke každé z výše uvedených smluv/objednávek:

Detailní popis předmětu služby

Harmonogram plnění služby

Způsob, jakým byla smlouva/objednávka vysoutěžena dle zákona o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb. V případě, že se jednalo o podlimitní zakázku, uveďte, jak proběhl výběr zhotovitele.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Jak je definována odměna zhotovitele - např. uveďte částku za hodinu, částku za úkon nebo částku za celou službu,...

Kdo v rámci ČVUT byl objednatelem této služby (stačí funkce)

Kdo v rámci ČVUT podepsal objednávku/službu (stačí funkce)

2) Kopie smluvních dokumentů k výše uvedeným smlouvám/objednávkám

3) Detailní výpis všech faktur uhrazených společností Roucek Partners s.r.o. v období od 1. září 2017 do 20. června 2019 ve struktuře:

číslo faktury

datum úhrady

částka bez DPH

popis předmětu plnění

odkaz na číslo smlouvy/objednávky.

5. Žalovaný žádost vyřídil přípisem ze dne 8. 7. 2019, čj. 0046/19/51912. Žalovaný s odkazem na § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodl podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o částečném odmítnutí žádosti, a to v části informací požadovaných pod body 2) a 3) žádosti, tj. pokud jde o poskytnutí kopií smluvních dokumentů ke smlouvám/objednávkám uvedeným v žádosti a detailní výpis všech faktur (v požadované struktuře) uhrazených žalovaným dodavatelem ve vymezeném období.
6. Kopie smluv a faktur žalovaný poskytnout odmítl s odkazem na obchodní tajemství. Konstatoval, že „všechny tyto materiály však obsahují informace představující obchodní tajemství a know how dodavatele; jejich zveřejnění by tak mohlo pro dodavatele služby představovat konkurenční nevýhodu. Především však ČVUT v Praze nedisponuje souhlasem dodavatele, aby toto jeho obchodní tajemství mohlo zveřejnit. Právo k tomuto obchodnímu tajemství vykonává dodavatel.(...) Z uvedeného důvodu a podle § 9 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ČVUT v Praze není oprávněno požadované informace žadateli poskytnout...“.
7. Žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které rektor zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
8. Toto rozhodnutí rektora, jakož i prvoinstanční rozhodnutí byla zrušena jako nepřezkoumatelná rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2020, č. j. 10 A 166/2019-53. Městský soud s odkazem na ustálenou judikaturu správních soudů shledal odůvodnění odmítnutí poskytnutí informace nedostatečným. Přitom uvedl, že povinný orgán je povinen jednotlivě posoudit všechny dokumenty požadované v bodech 2) a 3) žádosti. Bylo na žalovaném, aby v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, resp. napadeného rozhodnutí ve vztahu ke každému konkrétnímu takto požadovanému a odepřenému dokumentu alespoň typově vymezil informace, u nichž by posléze objasnil, v jakých konkrétních skutečnostech spatřuje naplnění všech znaků legální definice obchodního tajemství.
9. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 11. 2020, č. j. 0111/20/51912, žádost žalobce o informace opět částečně odmítl. Opět stručně uvedl, že kopie smluv a faktury spadají pod ochranu obchodního tajemství. Žalovaný v odůvodnění pouze obecně uvedl, že Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

v charakteru požadovaných informací spatřuje naplnění všech znaků obchodního tajemství. Smluvní dokumenty i samotné faktury obsahují postupy dodavatele při poskytování poradenské činnosti, jež představuje unikátní know-how. Informace o poradenských službách je způsobilá spadat pod obchodní tajemství v případě, kdy by z jejího popisu bylo možné vyvodit postup při řešení situace, myšlenkový pochod, závěr, apod.

10. Žalovaný také dodal, že požadované informace se dále vztahují k vybraným činnostem ČVUT v Praze, které mohou podléhat ochraně podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Tím je dán důvod pro odmítnutí požadovaných informací ve smyslu § 7 zákona č. 106/1999 Sb.
11. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako příslušným nadřízeným orgánem. Rozhodnutím ze dne 4. 1. 2021, č. j. UOOU-04143/20-14, Úřad shledal, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné. Žalovaný uvedl pouze obecné závěry, ze kterých nebylo zřejmé, zda a jak se zabýval naplněním jednotlivých definičních znaků obchodního tajemství ve vztahu ke všem odmítnutým informacím. Obdobné shledal u ochrany utajovaných informací. Úřad opět žalovanému přikázal podrobně se zabývat naplněním všech aspektů obchodního tajemství.
12. Žalovaný rozhodnutím napadeným touto žalobou žádost žalobce opět částečně odmítl. Odůvodnění zůstalo zcela shodné jako v případě rozhodnutí ze dne 19. 11. 2020, které bylo zrušeno Úřadem pro ochranu osobních údajů.

II.

Argumentace účastníků

13. Žalobce namítá, že žalovaný bojkotuje veškeré pro něj závazné právní názory a vydává rozhodnutí, která jsou nepřezkoumatelná. Požaduje, aby soud žalovanému přikázal informace poskytnout.
14. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nezákonné z následujících důvodů.
  - 1) Požadované informace nejsou obchodním tajemstvím. Faktury nemohou žádné know-how obsahovat. Není možné, aby celá smlouva obsahovala obchodní tajemství.
  - 2) Není nijak odůvodněno, že by požadované informace obsahovaly utajované skutečnosti.
15. Žalovaný se ve svém vyjádření omezil na argumentaci proti návrhu žalobce, aby soud žalovanému nařídil poskytnutí informací. Uvádí, že žalobce není aktivně legitimován k podání návrhu podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. Tak by mohl učinit pouze proti rozhodnutí o odvolání. Příkaz nařídít poskytnutí informace náleží Úřadu pro ochranu osobních údajů.
16. Společnost R&R associates s.r.o. se k řízení jako osoba zúčastněná na řízení nepřipojila.
17. Dne 12. 1. 2022 se ve věci konalo jednání před soudem. Žalobce i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání.
18. Při jednání soud provedl důkaz webovou stránkou registru smluv <https://smlouvy.gov.cz/>. Zjistil, že je zde zveřejněna smlouva uzavřená dne 2. 11. 2017. Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o. o poskytování odborných konzultačních služeb a také smlouva o zajištění služeb spojených s pořádáním konference uzavřenou dne 9. 11. 2017 mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
20. Soud předně uvádí, že žalobce podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu první instance, proti kterému se mohl bránit odvoláním.
21. Podle § 68 písm. a) soudního řádu správního je přitom žaloba nepřípustná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.
22. Podle ustálené judikatury správních soudů však toto ustanovení nevylučuje možnost podat žalobu proti rozhodnutí povinného subjektu, který opakovaně odmítne poskytnout informace podle zákona č. 106/1999 Sb. a ignoruje přitom závazný právní názor obsažený v předchozím rozhodnutí nadřízeného orgánu. Za takovéto situace nelze po žadateli spravedlivě požadovat, aby znovu formálně vyčerpal příslušný opravný prostředek podle předpisů o správním řízení, jestliže rozhodnutí o něm by mohlo vést nanejvýš k témuž procesnímu výsledku, kterého již jednou dosáhl. Taková situace by vedla k nepřipustnému „ping-pongu“ mezi správními orgány (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č. j. 3 As 278/2015-44; či rozsudek ze dne 24. 10. 2018, č. j. 7 As 192/2017-35).
23. V nyní posuzované věci městský soud již jednou rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost. Přitom mu v rozsudku č. j. 10 A 166/2019-53 podrobně vysvětlil, jak má nadále postupovat a jak musí být rozhodnutí o neposkytnutí informace odůvodněno. Žalovaný však podle tohoto závazného právního názoru nepostupoval a opět vydal dne 19. 11. 2020 rozhodnutí, které je zcela nepřezkoumatelné shodně jako soudem zrušené rozhodnutí.
24. Úřad pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán proto správně toto rozhodnutí opět zrušil pro nepřezkoumatelnost. Přitom odkázal i na předchozí rozhodnutí městského soudu, kterému žalovaný nedostál. Žalovaný však vydal žalobou napadené rozhodnutí, které obsahuje identické odůvodnění jako rozhodnutí ze dne 19. 11. 2020.
25. Městskému soudu nezbyvá než poznamenat, že žalovaný postupuje ve flagrantním rozporu se svými zákonnými povinnostmi řádně odůvodnit své rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace. Jak městský soud, tak Úřad pro ochranu osobních údajů přitom žalovanému dostatečně jasně vysvětlily, v čem nepřezkoumatelnost jeho předchozích rozhodnutí spočívá. Žalovaný však tyto chyby nijak nenapravit a opakovaně vydává rozhodnutí, která jsou nepřezkoumatelná. Tím žalovaný jasně demonstroval svůj postoj ke splnění své povinnosti, neboť se odmítl řídit jak závazným názorem Městského soudu v Praze, tak nadřízeného správního orgánu. Za takovéto situace nelze po žalobci spravedlivě požadovat, aby znovu formálně vyčerpal příslušný opravný prostředek podle předpisů o

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

správním řízení, jestliže rozhodnutí o něm by mohlo vést nanejvýš k témuž procesnímu výsledku, kterého již jednou dosáhl.

26. Soudu neuniklo, že podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. ve znění od 24. 4. 2019 má nadřízený orgán pravomoc přikázat povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout. Nicméně, jak uvedl Úřad pro ochranu osobních údajů ve svém rozhodnutí ze dne 4. 1. 2021, v dané věci tak neučinil, neboť rozhodnutí žalovaného ruší pro nepřezkoumatelnost. Případné odvolání podané žalobcem by muselo dopadnout stejně, neboť i toto žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je zcela shodně nepřezkoumatelné jako rozhodnutí zrušené Úřadem.
27. Vzhledem k právě uvedeným okolnostem má tedy soud za to, že výjimečně je nutno připustit k věcnému přezkumu žalobu přímo proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu.
28. Při přezkumu napadeného rozhodnutí městský soud došel k závěru, že je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V tomto ohledu lze plně odkázat na předchozí rozhodnutí městského soudu, č. j. 10 A 166/2019-53, s jehož závěry se nyní rozhodující senát plně ztotožňuje. V tomto rozsudku městský soud uvedl mimo jiné následující:

Podle ustálené judikatury správních soudů k problematice poskytování informací obsahujících obchodní tajemství je pojem obchodního tajemství tvořen několika kumulativními znaky (konkurenční významnost, určitelnost, ocenitelnost, běžná nedostupnost v příslušných obchodních kruzích, souvislost s obchodním závodem, odpovídající zajišťování utajení daných skutečností tvořících obchodní tajemství). Pokud povinný subjekt zamýšlí § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. aplikovat a odmítnout na jeho základě žádost o informace, je povinen se s existencí a povahou těchto znaků odpovídajícím způsobem vypořádat v odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti o informace. Proto závěr povinného subjektu o odmítnutí žádosti z důvodu omezení práva na informace spočívajícího v tom, že požadovaná informace je obchodním tajemstvím, musí být v rozhodnutí povinného subjektu náležitě zdůvodněn. Zdejší soud na tomto místě pro větší stručnost odkazuje na závěry vyslovené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2008, čj. 7 As 24/2007 - 106, ze dne 9. 12. 2004, čj. 7 A 118/2002 - 37, publ. pod č. 654/2005 Sb. NSS, či v rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 7. 2013, čj. 11 A 90/2012 - 39.

Správní soudy ve své konstantní rozhodovací praxi k této otázce akcentují význam přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací. Zdůrazňují, že má-li rozhodnutí dostát požadavkům kladeným § 68 odst. 3 správního řádu a navazující judikaturou na přezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu, musí povinný subjekt podrobně a vyčerpávajícím způsobem odůvodnit, jaké informace obsažené v požadovaném (a plně nebo částečně odepřeném) dokumentu považuje za obchodní tajemství a uplatňuje u nich ochranu ve smyslu komentovaného ustanovení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2007, čj. 2 As 27/2007 - 87 a ze dne 27. 3. 2008, čj. 7 As 24/2007 - 106).

Povinný subjekt tedy musí v odůvodnění svého rozhodnutí ve vztahu ke každé odepřené informaci (tyto informace je přitom třeba vymezit typově, např. jako údaje o technologickém postupu, údaje o klientské základně apod.) objasnit, v čem spatřuje naplnění všech znaků legální definice obchodního tajemství k takové typově vymezené informaci. Odůvodnění pak jistě nelze formulovat pouhým paušálním

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

odkazem na ustanovení § 504 občanského zákoníku. Z hlediska přezkoumatelnosti závěrů povinného subjektu soudem je proto naprosto nepostačující, jestliže povinný subjekt v rozhodnutí o odmítnutí žádosti toliko konstatuje existenci obchodního tajemství bránícího poskytnutí požadovaných informací, aniž blíže zdůvodní, na základě jakých zjištění tento závěr učinil.

29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí však těmto svým povinnostem nedostál. Vůbec se nezabýval naplněním jednotlivých znaků obchodního tajemství u každé požadované informace. Pouze zcela paušálně uvedl, že v charakteru požadovaných informací spatřuje naplnění všech znaků obchodního tajemství. Dodal, že smluvní dokumenty i samotné faktury obsahují postupy dodavatele při poskytování poradenské činnosti, jež představuje unikátní know-how. Informace o poradenských službách je způsobilá spadat pod obchodní tajemství v případě, kdy by z jejího popisu bylo možné vyvodit postup při řešení situace, myšlenkový pochod, závěr, apod. Jakým způsobem a jaké části smluv a faktur zachycují postupy při řešení situace, nevysvětlil. Žalovaný také dodal, že požadované informace se dále vztahují k vybraným činnostem ČVUT v Praze, které mohou podléhat ochraně podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Nijak však toto své tvrzení dále nerozvedl a nevysvětlil.
30. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné a soud jej proto zrušil podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního pro vady řízení (výrok I).

IV.

K aplikaci § 16 odst. 5

31. Podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. (ve znění zákona do 24. 4. 2019 se jednalo o odst. 4) při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.
32. Podle judikatury správních soudů však není na místě, aby soudy tuto pravomoc využily v případě, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2014, čj. 5 As 75/2013 - 53, ze dne 28. 8. 2013, čj. 1 As 73/2013 - 36, či ze dne 24. 3. 2010, čj. 1 As 8/2010 - 65). Nicméně to neplatí, pokud rozhodnutí správního orgánu jsou nepřezkoumatelná opakovaně. Jak podotkl Nejvyšší správní soud, tuto pravomoc má soud použít, pokud „by správní orgány svévolně vydávaly nepřezkoumatelná rozhodnutí o odmítnutí žádosti s cílem vyhnout se aplikaci § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Taková situace nastane obvykle například tehdy, pokud správní orgán opakovaně v téže věci vydá nepřezkoumatelné rozhodnutí. Jinými příklady mohou být situace, kdy správní orgán bude svévolně vydávat nepřezkoumatelná rozhodnutí buď vůči témuž účastníkovi v různých věcech, anebo vůči různým účastníkům ve vztahu k obdobné žádosti, aniž by v takovýchto věcech byly posuzovány složité právní otázky, respektive aniž by takovéto složité právní otázky již byly interpretovány správní judikaturou. Takováto svévole správních orgánů by představovala hrubé porušení ústavně zaručeného práva na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod)“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2019, č. j. 4 As 18/2018-59).

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

33. Přesně tato situace, jak městský soud vysvětlil již výše, nastala v právě posuzovaném případě. Žalovaný již potřetí vydal nepřezkoumatelné rozhodnutí ohledně stejné žádosti žalobce. Nelze přitom tvrdit, že by šlo o nějak zvlášť složitou věc. Podstata nepřezkoumatelnosti je stále stejná. Žalovaný se neřídí podrobnými pokyny ani městského soudu, ani nadřízeného správního orgánu a dosud přezkoumatelně nevysvětlil, proč jsou celé smlouvy a faktury obchodním tajemstvím, ani proč jsou celé smlouvy a faktury utajovanými skutečnostmi. Z těchto důvodů má tedy soud za to, že je na místě využít svého oprávnění podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.
34. V reakci na argumentaci žalovaného soud dodává, že toto oprávnění podle § 16 odst. 5 není nijak dotčeno tím, že stejné oprávnění má i nově nadřízený správní orgán. Soud souhlasí, že z hlediska subsidiarity soudní ochrany by bylo vhodnější, aby se věc vyřešila již příkazem nadřízeného správního orgánu. Vhodnost postupu je však něco jiného než oprávnění soudu učinit rozhodnutí podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.
35. Navíc lze podotknout, že v daném případě nadřízený správní orgán své oprávnění nevyužil, neboť rozhodnutí žalovaného bylo také nepřezkoumatelné. Je také podstatné, že součástí správního spisu nebyly ani předmětné smlouvy a faktury, aby nadřízený správní orgán mohl sám posoudit, zda požadované informace jsou obchodním tajemstvím nebo utajovanou skutečností. Tyto dokumenty si musel po žalovaném zvlášť vyžádat až soud pod hrozbou pořádkové pokuty. Žalovaný tak ani nedodržel svou elementární povinnost vyjádřenou již v předchozím zrušujícím rozsudku, kde mu městský soud závazným právním názorem uložil, aby v případě, kdy se rozhodne požadované informace žalobci znovu odepřít, všechny informace spadající do předmětu žádosti žalobce učinil součástí správního spisu. Je to tedy žalovaný, který svým jednáním brání v přístupu žalobce k informacím. Dle soudu je nepřípustné, aby žalovaný z tohoto svého jednání profitoval tím, že by bylo zmařeno i oprávnění soudu neposkytnutí informace věcně přezkoumat a případně její poskytnutí nařídit.
36. Podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti o informace, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout. Při postupu podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. má soud nejen postavení orgánu kasačního, nýbrž i postavení orgánu nalézajícího hmotné právo, tj. výjimečně zde dochází i k uplatnění apelačního principu s ohledem na urychlení procesu poskytování informací. V rámci této nalézací pravomoci proto soud musí rovněž posoudit, zda existují důvody pro odmítnutí žádosti a pokud ne je povinen povinnému subjektu nařídit požadované informace poskytnout (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014 č. j. 8 As 55/2012-62, a rozsudek ze dne 17. 6. 2014, č. j. 6 As 140/2013-155). Dané ustanovení je však třeba vykládat tak, že úkolem soudu není v rámci jeho přezkumné činnosti aktivně pátrat a upozorňovat, zda v případě konkrétní žádosti o poskytnutí informací je či není dán nějaký další z myslitelných důvodů pro odmítnutí takové žádosti, jak jsou vymezeny v § 7 až 11 zákona č. 106/1999 Sb. Jinými slovy, že by soud nahrazoval činnost povinných subjektů a představoval další instanci podrobně zkoumající důvody pro odmítnutí poskytnutí informace a poté nahrazoval původní důvod rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č.j. 9 As 48/2011-129). Soud toliko zhodnotí, zda důvod uplatněný povinným subjektem věcně obстоjí a pokud nikoli, bude se zabývat případnými dalšími důvody pouze *prima facie*, tedy pokud budou s ohledem na povahu konkrétní informace přicházet v úvahu anebo pokud budou ve věci zřejmé, byť by
- Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

na ně správní orgány nepoukázaly (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86). Postup podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. je tedy možný, je-li soud přesvědčen, že existence jakéhokoli jiného důvodu pro odmítnutí žádosti v rámci jeho zběžného přezkumu zjevně dána není.

37. V případě, že soud uvažuje o využití svého oprávnění podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. v případě nepřezkoumatelného správního rozhodnutí, musí sám přezkoumatelně odůvodnit, proč je na místě informaci poskytnout (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2019, č. j. 4 As 18/2018-59, bod 38).
38. Soud tedy přistoupil ke zhodnocení, zda žalobcem požadované smlouvy a faktury představují obchodní tajemství. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.
39. Podle § 504 občanského zákoníku obchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení. Tyto znaky jsou kumulativní a musí být splněny současně.
40. Obchodním tajemstvím mohou být pouze „skutečnosti“, tj. ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. „informace“, vykazující pojmové znaky obchodního tajemství. Jinak řečeno, předmětem ochrany obchodního tajemství ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 tohoto zákona zásadně není určitý dokument jako celek, nýbrž toliko skutečnosti (informace) v něm uvedené, které splňují pojmové definiční znaky stanovené zákonem. Tento závěr jednoznačně plyne např. z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2007, čj. 2 As 27/2007 - 87, a ze dne 31. 7. 2006, čj. A 2/2003 - 73, publ. pod 1469/2008 Sb. NSS.
41. V daném případě není sporu o tom, že předmětné smlouvy a faktury souvisejí se závodem a vlastník zajišťuje jejich utajení. Rovněž není sporu, že jde o určitelné informace. Jsou zachyceny na papíře. Sporné již je, zda jsou tyto informace konkurenčně významné a ocenitelné. Tyto dva faktory spolu úzce souvisí.
42. Jak uvádí doktrína, skutečnost je konkurenčně významná, jestliže tomu, komu náleží, poskytuje nebo může poskytovat výhodu ve srovnání se subjekty, které se zabývají určitou obchodní (tedy výtěžnou) činností. Přitom není podstatné, jestli je aktuálně využívána. Konkurenční význam skutečnosti může spočívat ve schopnosti vyprodukovat a prodat více, kvalitněji nebo s nižšími náklady atd. (Svoboda, K. Obchodní tajemství. in: Švestka, J. a kol. Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, Systém ASPI, Wolters Kluwer, 2014).
43. Konkurenčně významné jsou například informace obchodní povahy, které byly podle dříve platného obchodního zákoníku (skutkové podstaty obou ustanovení - § 17 obchodního zákoníku a § 504 občanského zákoníku - jsou v podstatě totožné - rozsudek NSS, č. j. 10 As 368/2017 - 71, bod 18) popisovány jako např. obchodní záměry, reklamní a marketingové strategie, seznamy prodávajících a kupujících, nákupní prameny, seznam zástupců, bilance, obchodní plány a výkresy, vzorky, vzorkové kolekce, cenové kalkulace (nákupní a prodejní ceny), vedení a obsah obchodních knih, obrat jednotlivých prodejen, náklad časopisu aj. (Lochmanová, L. Právní úprava obchodního tajemství. Právní rozhledy, 2020, č. 3, s. 91-98).
44. Ocenitelností skutečnosti se vyjadřuje zásada, že za informaci, jež je obchodním tajemstvím, se nemá pokládat skutečnost, která svému nositeli poskytuje natolik zanedbatelnou konkurenční výhodu, že její význam nelze vyjádřit v penězích. Skutečnost Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

je ocenitelná jen tehdy, když má konkrétní hodnotu nejen z pohledu svého nositele, ale i z pohledu třetích osob, když tato objektivní hodnota se odvíjí právě od míry konkurenčního významu této skutečnosti (Svoboda, K. Obchodní tajemství. in: Švestka, J. a kol. Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, Systém ASPI, Wolters Kluwer, 2014). Není tedy rozhodná hodnota technická, estetická, náboženská či jiná, nýbrž pouze hodnota peněžní. Vzhledem k tajnosti obchodního tajemství je nutno počítat s „potenciální hodnotou“.

45. V rozsudku č. j. 9 As 280/2016-50 Nejvyšší správní soud uvedl, že „obchodní tajemství má určitou hodnotu tehdy, je-li jeho vyznění způsobilé se dotknout současného nebo budoucího hospodářského výsledku podnikatele“. V dané věci se jednalo také o faktury za právní služby. Dle Nejvyššího správního soudu informace o tom, že advokát činil při zastupování žalovaného v soudních sporech nijak nekonkretizované úkony právní služby, tuto podmínku nesplňuje. Obecný popis fakturovaných právních služeb v přílohách k fakturám (typové zařazení fakturované činnosti pod některý z úkonů právní služby, např. prostudování žaloby, vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, finalizace vyjádření k žalobě, nahlédnutí do spisů, dokončení vyjádření k žalobám, rešerše judikatury, analýza podkladů, analýza rozsudku, analýza dokumentů předaných klientem s doplněním spisové značky soudního řízení, ke kterému se poskytnutá právní služba vztahuje, a její časová náročnost), z nichž lze ve vztahu k postupu advokáta vyčíst jediné to, že studoval podklady a ve věcech činil podání, nelze považovat za obchodní tajemství.
46. Městský soud v Praze posoudil obsah žalobcem požadovaných dokumentů ve světle výše uvedených zásad a došel k následujícím závěrům.
47. Prvním dokumentem je smlouva uzavřená dne 2. 11. 2017 mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o. o poskytování odborných konzultačních služeb. Kompletní text této smlouvy je uveřejněn v registru smluv na stránkách <https://smlouvy.gov.cz/>, jak soud ověřil při jednání.
48. Soud nevidí žádný rozumný důvod, aby žalovanému prikazoval poskytnout žalobci tuto informaci, kterou si žalobce může sám vyhledat v registru smluv. Pokud má žalovaný povinnost informaci zveřejnit podle jiného zvláštního zákona, a pokud tak učiní, tak není jakkoliv odůvodnitelné, aby byl dále zatěžován žádostmi o informace a měl povinnost znovu zveřejnit již zveřejněnou informaci. Takový výklad by byl krajně nevhodný.
49. Podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt informaci neposkytne, pokud ji zveřejňuje na základě zvláštního zákona. Vzhledem k právě uvedenému je třeba toto ustanovení dle soudu vztáhnout i na informace zveřejněné podle zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv). Návrh na přikázání žalovanému, aby žalobci poskytl text této smlouvy, se tedy zamítá.
50. Ke zcela shodnému závěru soud dospěl i co se týče smlouvy o zajištění služeb spojených s pořádáním konference uzavřené dne 9. 11. 2017 mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o. I tato je zveřejněna v registru smluv.
51. Žalobce dále požaduje poskytnutí kopie smlouvy týkající se deseti blíže specifikovaných objednávek. Tyto objednávky byly učiněny na základě smlouvy o poskytování odborných a konzultačních služeb uzavřené dne 20. 6. 2018 mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

52. Tato smlouva úvodem obsahuje identifikační údaje smluvních stran a preambuli. V preambuli je pouze velmi obecně popsán obsah činnosti smluvních stran a cíl smlouvy, kterým je zájem spolupracovat na strategickém poradenství v oblasti projektů ČVUT. Bod I. smlouvy poté popisuje předmětné projekty. Činí tak však velmi obecným způsobem a projekty nijak nespecifikuje. Uvedenými projekty jsou technologický výzkum, rozvoj vědeckého bádání či spolupráce s dalšími subjekty vědeckého významu. Bod II. smlouvy obsahuje obecné vymezení předmětu smlouvy.
53. Bod III. obsahuje práva a povinnosti smluvních stran. Tedy zejména, co je povinen činit dodavatel. Jedná se o obecný popis činností: průzkumy a analýzy, monitorování trhu, monitoring sociálních médií atd. Bližší detaily zde nejsou obsaženy. Další ustanovení se týkají povinnosti zachovávat mlčenlivost, či že dodavateli náleží vždy jednorázová odměna.
54. Bod IV. zakotvuje dobu trvání smlouvy. Bod V. pravidla doručování mezi stranami. Nakonec bod VI. obsahuje závěrečná ujednání. Ty upravují počet stejnopisů, nabytí účinnosti smlouvy, rozhodné právo atd.
55. Z právě uvedené rekapitulace obsahu smlouvy dle soudu vyplývá, že tato neobsahuje žádné obchodní tajemství. Jedná se o vcelku standardní smlouvu o poskytování služeb. Neobsahuje žádné detaily, ze kterých by bylo možno dovodit nějaké know-how smluvních stran, žádné postupy dodavatele při poskytování poradenské činnosti, obchodně cenné informace či způsob kalkulace ceny. Žádná část smlouvy tedy neobsahuje informaci, která by byla ocenitelná a měla nějakou peněžitou hodnotu pro třetí subjekty. Neexistuje zde tedy v tomto směru zájem na jejich utajení s odkazem na ochranu obchodního tajemství.
56. Městský soud ani nenašel žádný další prima facie důvod, proč by mělo být možné poskytnutí této informace odepřít. Zejména tato smlouva zjevně neobsahuje žádné utajované skutečnosti, jak žalovaný naznačuje v napadeném rozhodnutí.
57. Podle § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, utajovanou informací informace v jakékoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyjádření nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací. Žádná taková informace v předmětné smlouvě není.
58. Městský soud tedy dospěl k závěru, že je na místě žalovanému přikázat, aby žalobci kopii této smlouvy poskytl.
59. Následně se soud zabýval žádostí o poskytnutí informací o fakturách.
60. Žalovaný soudu zaslal kopie 14 faktur, které odpovídají objednávkám zveřejněným v registru smluv. Na tyto výslovně žalobce v žádosti o informace odkazuje. Nadto žalovaný soudu zaslal ještě čtyři faktury vystavené žalovanému v předmětném období společností Roucek partners s.r.o. Žalobce požaduje informaci o těchto fakturách ve struktuře číslo faktury, datum úhrady, částka bez DPH, popis předmětu plnění odkaz na číslo smlouvy/objednávky. Dle soudu žádná z těchto informací nenaplňuje definici obchodního tajemství, jak je výše popsána. Tyto informace nejsou ocenitelné. A to ani informace týkající se předmětu plnění.
61. Městský soud ověřil informace o předmětu plnění na všech 14 fakturách. Tyto obsahují pouze velmi obecně formulované popisy činností dodavatele, které jsou fakturovány. Jsou uvedeny informace typu „poskytování poradenské podpory při jednání s institucemi státní Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

správy a institucemi Evropské unie“, „příprava workshopu v oblasti kybernetiky, robotiky a artificial intelligence“, „příprava navázání institucionální spolupráce mezi ČVUT a VTÚ státní podnik, za přípravu memoranda o spolupráci a dalších dokumentů“, „zviditelnění práce start-upů pod hlavičkou ČVUT“, či „vytvoření obranně-bezpečnostní dimenze za pomoci externích investorů“. Opět tedy nejde o žádné podrobné informace, z kterých by bylo možno vyčíst nějaké know-how žalovaného či obchodního partnera, jejich postupy, obchodní strategie apod.

62. Navíc, i kdyby faktury obsahovaly obchodní tajemství, tak dle § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství. Žalobcem požadované informace z faktur jsou právě informacemi o rozsahu používání veřejných prostředků. To se týká nejen částky k úhradě, ale i popisu předmětu plnění. Samotná částka bez znalosti, za co byla zaplacená, nemá žádnou informační hodnotu z pohledu kontroly, zda jsou veřejné prostředky užívány hospodárně.
63. Městský soud opět ani nenašel žádný další prima facie důvod, proč by mělo být možné poskytnutí této informace odepřít. Zejména tyto informace o fakturách zjevně neobsahují žádné utajované skutečnosti, jak žalovaný naznačuje v napadeném rozhodnutí. Městský soud tedy žalovanému přikázal, aby žalobci poskytl i informace o těchto 14 fakturách, jak je žalobce požaduje v žádosti o informace ze dne 23. 6. 2019. Lze dodat, že tuto svou povinnost žalovaný může splnit také přímo poskytnutím kopií těchto faktur.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

64. Městský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil (výrok I). Zároveň využil své oprávnění podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. a žalovanému nařídil požadované informace poskytnout. K tomu mu stanovil lhůtu pěti dnů od právní moci rozsudku (výrok II). Výrokem III soud zamítl návrh žalobce, aby žalovanému nařídil také poskytnutí smlouvy uzavřené dne 2. 11. 2017 mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o. o poskytování odborných konzultačních služeb a smlouvy o zajištění služeb spojených s pořádáním konference uzavřené dne 9. 11. 2017 mezi žalovaným a společností Roucek Partners, spol. s r.o.
65. Žalobce měl ve věci plný úspěch. Městský soud mu proto přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů soudního řízení. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení za tři úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, žaloba dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a účast na jednání. Náklady na zastoupení, včetně režijního paušálu dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tak činí 10 200 Kč. Zástupce žalobce je ve smyslu § 57 odst. 2 soudního řádu správního plátcem daně z přidané hodnoty, proto do nákladů řízení náleží též částka odpovídající sazbě daně. Konečná výše náhrady nákladů je 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. ledna 2022

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.